

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 67.

Tiende Session.

31te Møde.

Mandagen den 23de Novbr.

(Fortsat.)

Formanden: Jeg sætter derefter under Forhandling det næste Afsnit, som omfatter Lovudkastets tilbagestaaende Paragrapher. Jeg skal bemærke, at jeg vil indskrænke mig til at lade afstemme over § 7, saafremt der ikke specielt fordres Afstemning over nogen anden Paragraf.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man strax til Afstemning, hvorved Lovudkastets § 7 (see Anh. A. Sp. 846) vedtoges eenstemmig med 29 Stemmer.

Formanden: Den Rettelse i Paragrafernes Rækkefølge, som er en Følge af de Afstemninger, der fandt Sted ved det første Afsnit, skal Formanden drage Omsorg for.

Lovudkastet er saaledes udtømt, og jeg skal, i Henshold til hvad jeg ved Begyndelsen af nærværende Behandling ansøgte, sætte under Forhandling det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag om at fraråde Lovudkastet.

Ordføreren (Halbøjer): Det vil vistnok være i det ærede Thing's Grindring, at ved denne Sags 1ste Behandling blev det, paa Opfordring af et Medlem af Udvalget, udtalt af den høitagtede Justitsminister, at Regeringen bestræbte sig for at faae en Deel af de her omhandlede Sogne inddragne under Kjøbenhavn i communal Henseende. Det er alt-

saå naturligt, at det under hele Behandlingen af Lovudkastet har maattet foresvære Udvalgets Majoritet, at det Terrain, hvormed der her er Tale, ikke hørte til Landet, men til Kjøbenhavn, og uagtet vi stadigt bestræbte os for at finde Udvei til at faae Loven fremmet, s. Gr. derved, at Statskassen skulde staae i Forskud med de Udgifter, der midlertidig kunde blive nødvendige, saa kom vi dog til det Resultat, at Sligt ikke vilde kunne gaae igjennem, naar man ikke kunde paapege, hvorfra Statskassen igjen kunde faae sine Udlæg refunderede, men det kunde vi ikke, da der i den Henseende Intet var bestemt. Vi kom saaledes bestandig til det Resultat, at de større Bidrag, som de tilsigtede Foranstaltninger og Forbedringer paa det omtalte Terrain udkrævede, maatte udredes af Kjøbenhavns Commune plus den Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, som i Tidens Løb skulde drages ind under Kjøbenhavns Commune; thi at paalægge det Sogn, som laa fjernere fra Hovedstaden, navnlig Hvidovre Sogn, hvortil der blandt Andet hører Byen Vigerslev, som er omtrent 1 Mill. fra Kjøbenhavn, og som aldrig vilde have nogen Nytte eller Gavn af de Forandringer, der skulde foretages ved de Dele af dette Terrain, der ligger Kjøbenhavn nærmere, — at paalægge disse Dele af Terrainen at deeltage i de dermed forbundne Udgifter, vilde, det indsaae man lettelig, ikke noget Sogneforstanderskab med Lethed gaae ind paa, idet det derved vilde efter vor Anskuelse begaae en Uretfærdighed. Følgen heraf vilde være, at Sogneforstanderskabet maatte indskrænke sig til at paaligge Udgifterne paa den mindre Deel af det hele Terrain, som man antog vilde komme ind under Kjøbenhavn, og som havde Gavn og Fornøielse af den For-